

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Oboer/106/2014
Identifikačné číslo spisu:	2611209461
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2611209461.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, zastúpený ADVOKÁTI s. r. o., Vajanského nábrežie 5, 811 02 Bratislava IČO: 36 715 638, proti povinnej B. A., nar. XX. Q. XXXX, bytom V., o vymoženie pohľadávky 1 659,70 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 6 Er/686/2011, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu Trnava zo 17. mája 2012 č. k. 3 CoE/67/2012-28, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- II. Povinnnej trovy dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Oprávnený podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie 1 659,70 eur s príslušenstvom; povinnosť povinnej zaplatiť mu túto sumu preukazoval rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a. s., č. BB0210050 zo dňa 17. 01. 2011. Súdny exekútor Mgr. Dušan Čerešňa následne v zmysle § 36 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) požiadal Okresný súd Senica o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Okresný súd Senica uznesením zo dňa 07. novembra 2011 č. k. 6Er/686/2011-12 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Zistil, že predmetom exekúcie je plnenie zo Zmluvy o úvere zo dňa 06. 11. 2007 uzavretej medzi predchodcom oprávneného a povinnou, ktorú vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu o úvere, ktorej súčasťou boli aj obchodné podmienky.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky tak, ako je tomu v predmetnej zmluve je neprijateľnou podmienkou, teda neplatnou, pretože spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytuje § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, je v rozpore s vnútroštátnymi predpismi upravujúcimi režim spotrebiteľských zmlúv a ustanoveniami smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Dojednanie predmetnej rozhodcovskej doložky je

neplatné a predstavuje neprijateľnú podmienku. Exekučný titul bol vydaný na základe neplatného ustanovenia zmluvy, bol vydaný v rozpore so zákonom, preto súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trnave uznesením zo 17. 05. 2012 č. k. 3CoE/67/2012-28 napadnuté uznesenie podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

V odôvodnení skonštatoval, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a odvolací súd sa s odôvodnením napadnutého uznesenia stotožnil a poukazuje na toto uznesenie.

Odvolací súd tiež posúdil úverovú zmluvu ako spotrebiteľskú a tiež uviedol, že súd je pred vydaním poverenia na uskutočnenie exekúcie oprávnený posúdiť, či exekučný titul je v súlade so zákonom (§ 44 ods. 2 EP), teda preskúmať exekučný titul po formálnej stránke, ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, skúma exekučný titul aj podľa kritérií uvedených v § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie č. k. III. ÚS 372/2011-18 súvisiace s problematikou neprijateľnej rozhodcovskej doložky, z ktorého vyplýva povinnosť súdu v priebehu celého exekučného konania ex offio skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Jedným z predpokladov je aj relevantný exekučný titul, bez existencie ktorého nemožno exekúciu vykonať. Poukázal i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/164/1996 (R 58/1997), podľa ktorého môže byť súdna exekúcia nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý úverovú zmluvu posúdil ako spotrebiteľský vzťah, na ktorý sa vždy aplikujú spotrebiteľské právne normy. Správne súd posúdil rozhodcovskú doložku ako nekalú podmienku spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktorá je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská doložka znemožňuje voľbu povinného dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, taktiež nebola individuálne dojednaná. Na tomto základe teda súd prvého stupňa správne vyslovil, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou podmienkou, preto je neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Rozhodcovský súd tak nemal právomoc daný spor rozhodovať a rozhodcovský rozsudok preto nie je možné považovať za spôsobilý exekučný titul.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený, ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alternatívne, aby dovolací súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ust. § 237 písm. d/, e/, f/ O. s. p., t. j., že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ako dovolací dôvod uvádzal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 O. s. p.).

Dovolateľ udáva, že nesúhlasí s názorom odvolacieho súdu a má za to, že podmienky aj keď neboli v spotrebiteľskej zmluve osobitne dojednané, nezakladá ich neprijateľnosť v zmysle Občianskeho zákonníka, ustanovení o spotrebiteľských zmluvách.

Uviedol tiež, že rozhodcovský rozsudok predstavuje prekážku res iudicata a je záväzný aj pre exekučný súd. Podľa jeho názoru, exekučný súd nie je oprávnený skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, rozhodcovské konanie, ani zmluvu na základe ktorej bol vydaný. Považoval za neprijateľné, aby súd poprel prípustnosť a vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, pretože nebol podaný návrh na začatie konania o jeho zrušení, hoci podľa zákona bol potrebný a taktiež boli splnené všetky podmienky pre právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku.

Povinná sa k podanému dovolaniu nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 ods. 1 veta prvá O. s. p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. V zmysle § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Uznesenie odvolacieho súdu, ktoré oprávnený napadol dovolaním, nemá znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolanie ale nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p. Dovolanie oprávneného preto podľa ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nie je prípustné.

Prípustnosť dovolania oprávneného by v preskúmanej veci prichádzalo do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku aj uzneseniu) a z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak procesne neprípustné. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O. s. p., ale nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k niektorej z väd vymenovaných v tomto ustanovení, ale rozhodujúce je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Dovolateľ namieta vadu podľa § 237 písm. d/ O. s. p., t. j., že sa v tej istej veci už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie.

Podľa § 159 ods. 3 O. s. p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova.

Podľa § 103 O. s. p. súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O. s. p. platí, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Prekážka rozsúdenej veci svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. V zmysle tejto prekážky nemôže sa o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, rozhodnúť znova. Pojem „tá istá vec“ treba vykladať v tom zmysle, že musí ísť o tých istých účastníkov a ten istý predmet konania, t. j. že ide o totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu medzi rovnakými účastníkmi.

Z obsahu spisu vyplýva, že konaniu vo veci exekúcie oprávneného BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 36 432 105, proti povinnej B. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. o vymoženie sumy 1 659,70 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Senica

pod sp. zn. 6Er/686/2011, nepredchádzalo žiadne iné konanie na súde a vo veci nebolo predtým rozhodnuté. Vzhľadom na uvedené, konanie nie je zaťažené dovolaťom namietanou vadou (§ 237 písm. d/ O. s. p.).

Z obsahu dovolania oprávneného ďalej vyplýva, že namieta vadu podľa § 237 písm. e/ O. s. p. a túto vyvodzuje zo skutočnosti, že súdy skúmali splnenie podmienky pre vydanie rozhodcovského rozsudku, hoci povinný skúmanie splnenia týchto podmienok nežiadal.

Ustanovenie § 237 písm. e/ O. s. p. zakladá prípustnosť dovolania z dôvodu nedostatku jednej z neodstrániteľných podmienok konania návrhu na začatie konania. Táto vada však zistená nebola.

Exekučný súd totiž v danej veci začal konať na základe žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o ktorej žiadosti rozhodne v lehote 15 dní (§ 44 Exekučného poriadku). V tomto prípade z určujúceho - obsahového hľadiska (§ 41 ods. 2 O. s. p.) nejde zo strany oprávneného o námietku nedostatku návrhu na začatie konania v zmysle ust. § 237 písm. e/ O. s. p., ale o námietku inú, ktorú oprávnený uvádza vo väzbe na otázku zákonnosti a vecnej správnosti postupu a právnych záverov súdov (ich právneho posúdenia veci), na ktorých v danom prípade založili svoje rozhodnutie. Na námietku oprávneného, že exekučný súd v exekučnom konaní nie je oprávnený ex offo skúmať povahu rozhodcovskej doložky, dovolací súd na podstatu a zmysel tejto námietky prihliadal iba v súvislosti so skúmaním, či v konaní na súdoch nižších stupňov nedošlo k vade v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. O procesnú vadu konania uvedenú v tomto zákonom ustanovení ide tiež v prípade zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak pre to neboli splnené zákonom stanovené podmienky, takým zamietnutím sa totiž oprávnenému odopiera právo na výkon vykonateľného rozhodnutia.

Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že v danej veci nešlo ani o prípad zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v procesnej situácii, v ktorej pre toto zamietnutie neboli splnené zákonné predpoklady. Súdy správne skúmali, či v danej veci boli splnené podmienky pre zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to posudzovaním platnosti rozhodcovskej doložky (dohodnutej v spotrebiteľskej veci, t. j. vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského právneho vzťahu, ktorým je právny vzťah založený právnou skutočnosťou - spotrebiteľskou zmluvou). V exekučnom konaní tak realizovali svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona a to z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pokiaľ súdy po konštatovaní o neprijateľnosti a tým aj neplatnosti rozhodcovskej doložky z dôvodu, že nebola individuálne dojednaná a že spôsobovala nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného, rozhodli o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, tým neodňali oprávnenému možnosť konať pred súdom.

Treba prisvedčiť oprávnenému že vada konania uvedená v § 237 písm. f/ O. s. p. znamená vždy porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (napr. II. ÚS 261/06). To však neznačí, že by zároveň nevyhnutne platil aj opak, teda to, že každé porušenie práva na spravodlivý súdny proces dosahuje až intenzitu vady konania v zmysle § 237 O. s. p.

Ústava Slovenskej republiky neupravuje, aké dôsledky majú jednotlivé procesné nesprávosti, ku ktorým v praxi dochádza v konaní pred súdmi, ani nestanovuje predpoklady ich možnej nápravy v opravnom konaní. Bližšiu úpravu ústavne garantovaného práva na súdnu ochranu, obsahuje Občiansky súdny poriadok, ktorý vo svojich ustanoveniach predpokladá aj možnosť vzniku určitých procesných pochybení súdu v občianskom súdnom konaní. V nadväznosti na podstatu, význam a procesné dôsledky týchto pochybení upravuje Občiansky súdny poriadok aj predpoklady a podmienky, za ktorých možno v dovolacom konaní napraviť procesné nesprávosti konania na súdoch nižších stupňov. Najzávažnejším procesným vadám konania, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 O. s. p., pripisuje Občiansky súdny poriadok osobitný význam - vady tejto povahy považuje za okolnosť zakladajúcu prípustnosť dovolania

(§ 237 O. s. p.) a zároveň tiež za prípustný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.). Aj niektorým ďalším procesným vadám konania nedosahujúcim stupeň závažnosti procesných väd v zmysle § 237 O. s. p. pripisuje Občiansky súdny poriadok význam. Iné vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, na rozdiel od procesných väd vymenovaných v § 237 O. s. p., považuje síce za relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), nie však za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania.

Dovolací súd, dospel k záveru, že na vytýkanú vadu rozhodnutia odvolacieho súdu, by mohol prihliadnuť len vtedy, ak by bolo dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu prípustné z iného dôvodu.

Dovolaťom namietané, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tiež, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. b/, c/ O. s. p.) sú síce prípustnými dovolacími dôvodmi, samotne ale prípustnosť dovolania nezakladajú. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému prieskumu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

K námietke dovolaťa, že právny predchodca oprávneného v danom prípade len plnil zákonnú povinnosť, dovolací súd uvádza, že § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere) zakotvoval povinnosť bánk ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona (osobitným zákonom sa podľa poznámky pod čiarou 88k rozumie zákon č. 244/2002 Z. z. (ako celok) a tiež § 67 ods. 1 zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku a o doplnení a zmene niektorých zákonov - ďalej len „zákon č. 510/2002 Z. z.“). Poznámka pod čiarou nemá síce normatívny charakter, slúži ale na spresnenie výkladu zákona (viď R 109/2011). Dovolací súd preto pri výklade ust. § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. vzal na zreteľ právne predpisy, na ktoré sa pri tomto ustanovení pod čiarou odkazuje. Zohľadnil, že zákon č. 244/2002 Z. z. je právny predpis, ktorý obsahuje ustanovenia všeobecnej povahy charakterizujúce každé rozhodcovské konanie, zloženie a činnosť všetkých rozhodcovských súdov, štandardný priebeh rozhodcovského konania, náležitosti rozhodcovského rozhodnutia, ako aj všeobecné predpoklady jeho zrušenia, uznania a výkonu. Prihliadol tiež na to, že ust. § 67 ods. 1 zákona č. 510/2002 Z. z. má podstatne konkrétnejšiu povahu, zohľadňujúcu individuálne postavenie banky a okolnosti prípadu, v ktorom dodávateľom je banka a v jej spotrebiteľskom spore s klientom ide o plnenie z bankového obchodu. Podľa tohto ustanovenia sú banky a pobočky zahraničných bánk povinné spoločne alebo prostredníctvom svojho záujmového združenia zriadiť stály rozhodcovský súd podľa osobitného zákona so sídlom v Bratislave; štatútom tohto stáleho rozhodcovského súdu sa môžu zriadiť aj jeho pobočky. Podľa § 67 ods. 2 zákona č. 510/2002 Z. z. stály rozhodcovský súd podľa odseku 1 je príslušný rozhodovať predovšetkým spory z platobného styku, ktoré vznikli medzi a) vykonávacími inštitúciami a klientmi pri vykonávaní prevodov, b) vydavateľmi elektronických platobných prostriedkov a oprávnenými držiteľmi elektronických platobných prostriedkov pri vydávaní a používaní elektronických platobných prostriedkov. Citované zákonné ustanovenia mali viesť právnu predchodkyňu oprávneného (Poštovú banku, a. s.) k tomu, aby klientovi (povinne) ponúkla neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné spory zo zmluvy o úvere budú rozhodované: a/ v rozhodcovskom konaní, b/ pred stálym rozhodcovským súdom, c/ zriadeným bankami spoločne alebo prostredníctvom ich záujmového združenia. V preskúmvanej veci spis nenasvedčuje tomu, že právny predchodca oprávnenej takto postupoval - nevyplýva z neho, že by sa rozhodcovská doložka, ktorá bola v danom prípade uzavretá, týkala rozhodcovského konania pred takým rozhodcovským súdom, ktorý vykazuje vyššie uvedené znaky. Predmetné zmluvné dojednanie sa podľa všetkého netýka stáleho rozhodcovského súdu zriadeného bankami alebo ich záujmovým združením, ale iného stáleho rozhodcovského súdu, ktorý bol ustanovený odlišným subjektom. Námietku oprávneného, že jeho právny predchodca len plnil svoju zákonnú povinnosť, plnenie ktorej nemohlo viesť k nepriateľnej podmienke v spotrebiteľskej zmluve, preto dovolací súd považoval v danom prípade za nenáležitú.

Keďže prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ust. § 239 O. s. p. a dovolacím súdom neboli zistené ani vady konania v zmysle § 237 O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávneného v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich náhradu povinnej nepriznal, pretože si náhradu trov dovolacieho konania neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.